

08-09/12/2025

Βερμίλιο: Η Νύφη του Βουνού (2024)

ΒΕΡΜΙΛΙΟ: Η ΝΥΦΗ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ - VERMIGLIO

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Μάουρα Ντελπέρο
Ηθοποιοί: Τομάζο Ράνιο, Τζουζέπε Ντε Ντομένικο,
Ρομπέρτα Ροβέλι, Μαρτίνα Σκριντζί, Πάτρικ
Γκάρντνερ, Ρακέλε Πότριχ, Καρλότα Γκάμπα
Φωτογραφία: Μιχαήλ Κρίτσμαν
Μοντάζ: Λούκα Ματέι
Μουσική: Ματέο Φραντσεσκίνι
Χώρα: Ιταλία-Γαλλία (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 119'

Προβολή Δευτέρας: Ώρα 7.00 μ.μ.
Προβολή Τρίτης: Ώρα 9.30 μ.μ

Διακρίσεις:

18 Βραβεία και 29 υποψηφιότητες.
Chicago International Film Festival 2024, Βραβείο Gold Hugo καλύτερης ταινίας.
David di Donatello Awards 2025, 3 Βραβεία, καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας και σεναρίου.
Italian National Syndicate of Film Journalists 2025 Βραβείο Graziella Bonacchi στη σκηνοθετή.
Palm Springs International Film Festival 2025 Βραβείο FIPRESCI Σεναρίου
Venice Film Festival 2024, 4 Βραβεία, Αργυρός Λέοντας, La pellicola d'Oro, ταινίας και νέας ηθοποιού.
Athens International Film Festival 2024, Χρυσή Αθηνά.
Capri, Hollywood 2024, Βραβείο καλύτερης ξενόγλωσσης.
Lisbon Film Festival 2024, Ειδικό Βραβείο Επιτροπής στην ερμηνεία των ηθοποιών, Ρομπέρτα Ροβέλι, Σάρα Σερραϊόκο, Μαρτίνα Σκίντζι, Καρλότα Γκάμπα, Οριέτα Νοτάρι και Άννα Τάλερ.

Βερμίλιο των ιταλικών Άλπεων, λίγο πριν από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η άφιξη ενός λιποτάκτη θα αναστατώσει τη μικρή κοινωνία του χωριού, αλλά και την πολυμελή οικογένεια του ντόπιου δασκάλου.

28

Πληθώρα φεστιβαλικών και ακαδημαϊκών διακρίσεων για μια εικαστικά υποβλητική τοιχογραφία εποχής «μικρών διαστάσεων». Με νεορεαλιστικές καταβολές, συγκινητικό λυρισμό και χαρκτήρες γεμάτους συναρπαστικά διλήμματα.

Ησυχη, σκληρή, μεγαλειώδης - όπως και οι βουνοκορφές των Άλπεων. Η υπέροχη ταινία της Μάουρα Ντελπέρο είναι ένας ύμνος στους κτηνοτρόφους της ιταλικής επαρχίας που έζησαν με τις συνέπειες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τη φτώχεια, το αδιέξοδο αλλά και την ομορφιά των ψηλών βουνών.

Το 1944 λίγο πριν το τέλος του Β παγκοσμίου πολέμου, νεαρός λιποτάκτης βρίσκει καταφύγιο στο ορεινό, χιονισμένο, απομονωμένο χωριό Βερμίλιο και μάστιγα στην οικογένεια του δασκάλου και πατέρα της Λουτσία. Η συνάντηση καταλήγει σε φλερτ. Το φλερτ σε γάμο και ο γάμος στην καταστροφή. Αινιγματική η απόφαση του Πιέτρο να νυμφευθεί την Λουτσία. Αραγε ο έρωτας είναι κεραυνοβόλος ή μπας και υπάρχει κάτι άλλο;-- Κέντημα με μετάξι!!

Σε ένα ορεινό χωριό της βόρειας Ιταλίας, λίγο μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ζει μια πολυμελής οικογένεια: Ο αυστηρός πατέρας και δάσκαλος, η μάνα που μοιράζει ακριβοδίκαια την αγκαλιά της σε όλα τα παιδιά, τα αγόρια και κορίτσια που μεταφράζουν το σύμπαν των μεγάλων το καθένα με τον δικό του τρόπο, η ενήλικη κόρη που ερωτεύεται έναν λιποτάκτη. Γύρω τους, οι εποχές αλλάζουν και αφήνουν τα πανέμορφα αποτυπώματά τους στη φύση, οι κάτοικοι του χωριού έχουν τις δικές τους συνήθειες και τελετουργίες και οι ζωές των απλών ανθρώπων αντιμετωπίζουν στωικά όσα τους επιφυλάσσει η τύχη. Ένας ολόκληρος χαμένος κόσμος αναβιώνει στο φιλμ της Μάουρα Ντελπέρο.

Αργυρός Λέοντας - Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ Βενετίας, υποψηφιότητα για Χρυσή Σφαίρα Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας και μέσα στις 10 ταινίες που διεκδικούν μια θέση στην πεντάδα του Οσκαρ Διεθνούς Ταινίας. φιλί

Το χειμώνα του 1944, ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος ακόμα μαίνεται, αλλά στο Βερμύλιο, ψηλά στις πλαγιές των ιταλικών Άλπεων, φτάνει μόνον ο απόηχός του. **Ανάμεσα στα χιόνια, οι λίγοι κάτοικοι του δίνουν τον δικό τους καθημερινό αγώνα επιβίωσης και η Μάουρα Ντελπέρο (του βραβευμένου στο Λοκάρνο “Maternal”) επιστρέφει στα διδάγματα του νεορεαλισμού, γεννημένου ακριβώς την ίδια εποχή, για να μας τον περιγράψει.** Η κάμερά της ακολουθεί τα μέλη της οικογένειας του Τσέζαρε, τυπικού πάτερ-φαμίλιας και αυστηρού, μα συμπνευμένου και δικαίου δασκάλου, ο οποίος κουβαλάει το γραμμόφωνό του στην τάξη και βάζει τους μαθητές του να ακούσουν Βιβάλντι. Η γυναίκα του Αντέλε προσπαθεί να μοιράσει την αγάπη της στα επτά παιδιά τους, τα οποία στριμώχνονται το βράδυ δυο δυο και τρία τρία στα κρεβάτια τους. Ανάμεσά τους η μεγαλύτερη Λουτσία, η οποία προτιμά να αρμεγεί την αγελάδα για να βρει λίγη ησυχία, η έφηβη Άντα, η οποία αυτοτιμωρείται για τις “ένοχες” ερωτικές παρορμήσεις της, και η μικρή Φλάβια, έξυπνη μαθήτρια που θα μπορούσε ίσως να σπουδάσει. Η άφιξη, όμως, του τραυματισμένου στον πόλεμο ανιψιού της Αντέλε Ατίλιο και του συμπολεμιστή του Πιέτρο, ο οποίος έχει λιποτακτήσει, θα αναστατώσει το χωριό, τη Λουτσία και όλη την οικογένεια του δασκάλου. Κατά τη διάρκεια ενός χρόνου, η φύση που αγκαλιάζει το Βερμύλιο θα αλλάξει όψεις και θα επιστρέψει στη χιονισμένη εικόνα της, έτοιμη για έναν ακόμα κύκλο τεσσάρων εποχών (σαν κι αυτές του Βιβάλντι). Οι ζωές των παιδιών του Τσέζαρε θα αλλάξουν κι εκείνες, χωρίς όμως να επιστρέψουν σε μια γνώριμη αφετηρία. Αποφάσεις θα παρθούν, μυστικά θα αποκαλυφθούν, θάνατοι και γεννήσεις θα κάνουν τις προσθαφαιρέσεις, έρως και απογοητεύσεις θα σημάζουν το τέλος ενός κύκλου αθωότητας – την ώρα που ο “έξω κόσμος” κλείνει τον δικό του κύκλο αίματος. **Με αφηγηματικό ρυθμό που ξυπνά τις αισθήσεις (νομίζει πως νιώθεις την αφή των σεντονιών και τη μυρωδιά του αχνιστού γάλακτος), λειτουργικές αντιστίξεις, μεστές σιωπές και κάδρα που θυμίζουν πίνακες (φωτογραφία του Μίκαϊλ Κρίτσμαν, μόνιμου συνεργάτη του Αντρέι Σβιάγκιντσεφ), το “Βερμύλιο” αποχαιρετά έναν ολόκληρο κόσμο τελετουργιών, νοοτροπιών, συμπεριφορών και ηθικών αξιών.** Οι χαρακτήρες της ταινίας, τρισδιάστατοι και αυθεντικοί, δηλαδή αντιφατικοί και ημιτελείς, κοιτούν με εναγώνια ελπίδα ένα ομιχλώδες μέλλον, η αβεβαιότητα του οποίου αφήνεται στη φαντασία του θεατή. Η Ντελπέρο, χωρίς μεγαλοστομίες και περιττές εξηγήσεις, τον προτρέπει να τους συνοδέψει μακρύτερα απ’ αυτό το σταυροδρόμι της Ιστορίας, ενώ εκείνη ατενίζει το δικό της λαμπρό κινηματογραφικό αύριο, θεμελιωμένο σ’ ένα Αργυρό Λιοντάρι στο Φεστιβάλ Βενετίας, μια υποψηφιότητα για Ξενόγλωσση Χρυσή Σφαίρα και επτά πρωτοκλασάτα βραβεία Ντονάτελο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Η Αντέλ είχε 10 γέννες και 7 παιδιά. Όλοι έχουμε αυτές τις αφηγήσεις από τις γιαγιάδες μας στην επαρχία - έκανες πολλά παιδιά, για να επιβιώσουν κάποια. Κι επειδή ήταν «θέλημα Θεού». Και ο Θεός «έχει». Η Αντέλ κι ο Σέζαρ, ο μεσήλικας δάσκαλος άντρας της, δεν έχουν - όπως δεν έχει και κανείς στο απομακρυσμένο, μικρό χωριό «Βερμύλιο», τοποθετημένο σε μία καταπράσινη απόκρημνη πλαγιά των ιταλικών Άλπεων. Τα παιδιά τους κοιμούνται τρία-τρία στα κρεβάτια, το γάλα της μοναδικής τους αγελάδας μοι-

ράζεται σε 12 κούπες ποτισμένες με ψωμί τα πρωινά, η Αντέλ όταν μαγειρεύει το μοναδικό άλλο γεύμα της μέρας μετρά με οικονομία κάθε πατάτα, κάθε καρότο, κάθε φύλλο λάχανου. Ο Σέζαρ όμως παραγγέλνει βινύλια για να παίζει Βιβάλντι στο γραμμόφωνο του γραφείου του, «καθώς αυτό είναι τροφή για το πνεύμα», και δεν σταματά να κάνει παιδιά στη γυναίκα του, γιατί, ακόμα κι αν κανείς δεν το ομολογούσε τότε, και οι γενιές των παππούδων μας είχαν μεγάλη σεξουαλική επιθυμία (κάτι που αποδεικνύεται κι όταν η Άντα, η έφηβη κόρη βρίσκει το κλειδί για το κρυφό συρτάρι του γραφείου του).

Και η Άντα όμως, που θέλει να γίνει καλόγρια, έχει ανακαλύψει τη σεξουαλικότητά της (κι αυτοτιμωρείται με μετάνοιες δικής της πινόησης). Θα ήθελε να πάει στην πόλη, στο Γυμνάσιο, όμως μαίνεται ακόμα ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος - ένα ακόμα στοιχείο που κάνει τη φτώχεια και τον αποκλεισμό του χωριού τους ακόμα πιο ισχυρό. Τα μεγάλα παιδιά, ο Ντίνο και η Λουτσία, έχασαν την ευκαιρία να συνεχίσουν το σχολείο με την εμπλοκή του Μουσολίνι. Κι από τα μικρότερα, μόνο η Φλάβια είναι αρκετά έξυπνη, ευαίσθητη και δημιουργική για να δικαιολογηθεί το έξοδο να τη στείλουν σχολείο.

Όλα είναι σκληρά, αυστηρά, αλλά, με έναν απλό τρόπο, και αγαπημένα. Ο Σέζαρ κουβαλά τα καταπιεστικά χούγια του δασκάλου και του πατριάρχη της οικογένειας, όμως πραγματικά ενδιαφέρει για τη γνώση, την μορφωσιά, τη δικαιοσύνη. Κουβαλά το γραμμόφωνο στην τάξη και μαθαίνει στα παιδιά πώς να ακούν «το καλοκαίρι» μέσα από τις μελωδίες - ακόμα κι αν έξω το κρύο είναι αμείλικτο. Όταν ο Πιέτρο, ένας Σικελός λιποτάκτης βρίσκει καταφύγιο να κρυφτεί στα μέρη τους, τον υπερασπίζεται με πάθος στους εθνικιστές συγχωριανούς που θέλουν να τον αποκλείσουν από την κοινότητα ως «δειλό». Ποιος ξέρει τον τρόπο που αντιμετωπίσει στο χαράκωμα και ποιος είναι να τον κρίνει; Τον δέχεται στην τάξη του, του μαθαίνει γραφή κι ανάγνωση κι, όταν εκείνος ερωτεύεται την Λουτσία, του δίνει και την κόρη του. Γιατί τι άλλο θα κάνουν τα κορίτσια του από το να παντρευτούν ένα καλό παιδί και να κάνουν τα δικά τους 5-7-10 παιδιά;

Η Ιταλίδα σκηνοθέτις Μάουρα Ντελπέρο, στην τρίτη της ταινία, αποδεικνύει πώς κανείς μπορεί να αφηγηθεί μεστά, συγκροτημένα και πειθαρχημένα μία ιστορία πολλοπλών χαρακτήρων, χωρίς να χάνεται και, κυρίως, χωρίς να χάνεται η συναισθηματική σου σύνδεση με κάθε έναν από αυτούς.

Κι αν κάτι ξέρει να κάνει αριστοτεχνικά η Ντελπέρο είναι την καθοδήγηση των ηθοποιών της (μείγμα επαγγελματιών και ντόπιων ερασιτεχνών). Ρεμπραντικά πρόσωπα γυναικών, με τεράστια μάτια και οστεώδη πρόσωπα - ευαίσθητα, βουβά αισθαντικά. Σιωπηλοί, στωικοί, φαντάσματα του εαυτού τους οι άντρες. Ακαταμάχητα τα μικρά παιδιά (τα οποία δεν είναι επαγγελματίες) που λειτουργούν ως τον χορό αρχαίας τραγωδίας που σχολιάζει με αποπληκτική αθωότητα, αλλά κι αφιltrάριστη ωμή ειλικρίνεια τα δρώμενα. Όλοι σχηματίζουν κάτι παραπάνω από ένα ψηφιδωτό ανθρωπολογικής μελέτης, κάτι περισσότερο από κινηματογραφικό tableau vivant - δίνουν ενέργεια, όγκο και ψυχή σε μία **ταινία που της αξίζει να ζήσει στην κινηματογραφική Ιστορία «σαν τα ψηλά βουνά».**

ΠΟΛΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

MAURA DELPERO

Σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός, γεννήθηκε το 1975 στο Bolzano, Ιταλία. Έχει γυρίσει 4 ταινίες, για τις οποίες έχει κερδίσει 24 βραβεία και 29 υποψηφιότητες. **Φιλμογραφία:** Βερμύλιο: Η νύφη του βουνού (2024), Maternal (2019), Nadea e Sveta (2012), Signori professori (2008).